

Az Országgyűlés
Törvényalkotási bizottsága

Hivatkozási szám a TAB ülésén:

4. (T/11001)

A bizottság
MSZP frakcióhoz tartozó
tagjainak javaslata.

Javaslat módosítási szándék megfogalmazásához
a Törvényalkotási bizottság számára
**a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési
intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról szóló
T/11001. számú törvényjavaslathoz**

A javaslat 3. §-a az alábbi (2) bekezdéssel egészül ki, a § jelenlegi szövege (1) bekezdés megjelölést kapja:

„(2) Hatályát veszti a Kárrendezési törvény 17. § (2) bekezdése.”

Indokolás

A Kárrendezési törvény visszamenőleges hatállyal beavatkozik a folyamatban lévő felszámolási eljárások során kialakult hitelezői sorrendbe.

A Quaestor károsultak többnyire nem jelentkeztek be a felszámolási eljárásokba, mert bíztak a 2015. évi XXXIX. törvény (első Quaestor törvény), illetve a Kárrendezési törvény végrehajtásában. A hiteligenyüket ennek ellenére bejelentők hátrányosabb helyzetbe kerülnek a felszámolási eljárás során a 40 napos határidőn belül bejelentkezettek, mert saját hitelezői osztályukon belül a Kárrendezési Alap egy rendkívül nagy – vélhetően a teljes bünygyi zár alatt lévő vagyonnál nagyobb – egyedi tétellel utólag jelentkezik be, ami miatt a saját megtérülési esélyük, illetve megtérülési százalékuk lényegesen leromlik. A folyamatban lévő felszámolási eljárásokba 40 napon belül be nem jelentkező ügyfelek esetében pedig a Kárrendezési Alap egy olyan tétellel jelentkezik be utólag egy náluk preferáltabb hitelezői osztályba, amely nagyobb, mint az egész zár alatt lévő vagyon, így az ilyen károsultak egyéni érdekérvényesítését a felszámolási eljárás során teljesen ellehetetleníti.

Mindez sérti az Alaptörvény sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető visszamenőleges jogalkotás tilalmát. Az 57/1994. (XI. 17.) AB határozat megállapította, hogy *„[k]övetkezetes az alkotmánybírósi gyakorlat a tekintetben, hogy valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek [a visszamenőleges hatályú törvénykezés tilalmába ütközőnek], ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a*

jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint - a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell.” A Kárrendezési törvény 17. § (2) bekezdése a törvény hatályba lépése előtt kialakult hitelezői igényrendet alakítja át.

A hatályos törvényi rendelkezés az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésén túl sérti az Alaptörvény XIII. cikkét is, ugyanis többek között olyan károsultak elől von el tulajdont a felszámolási eljárás során a brókercégek fellelhető, és bűnügyi zár alatt lévő vagyonából, akik nulla forint kárrendezést kaptak.

A Törvény 17. § (2) bekezdése egyben ki is üríti a csekély mértékű kárrendezésben részesülő károsultak a 13. § (5) bekezdésben biztosított jogát, hogy a kárrendezési kérelmüket visszavonják. Mivel a Kárrendezési törvény 17. § (2) bekezdése ellehetetleníti az egyéni érdekérvényesítésük lehetőségét a felszámolási eljárás során, a kárrendezésben való részvétel hatását tekintve törvényi kényszerré válik. A kárrendezés feltétele pedig a követelésről való lemondás, vagyis kényszerré válik az adásvételi szerződésből adódó jogokról való lemondás, ami érti a szerződési szabadságot, jelen esetben a szerződéstől való elállás – megfelelő feltételek esetén fennálló – szabadságát, amely az Alaptörvény II) cikkének sérelmét jelenti.

A Kárrendezési törvény 17. § (2) bekezdésének hatályon kívül helyezése megszünteti az alaptörvény-ellenes állapotot. Megjegyezzük, hogy hasonló rendelkezést a Tpt. sem tartalmaz.